



## Higgs-bozontos

Higgs-bozontos költő vagyok  
hadronokat hadargatok  
gyorsszavakat ütköztetek  
nekik tömeget súlyt adok  
huss! el ne repüljenek  
A Higgs-mezőn sétálgatok  
mellettem kutyák gyerekek  
földitestek égitestek  
W és Z bozonok kvarkok  
Őskezdetleges formámmal  
minden létező lényt dolgot  
bozonommal én tartok

Bozontomon átbucskázva  
a Higgs-bozon magam vagyok  
Istenverte részecskeként  
a többieknél nem nagyobb  
Bár közel fénysebességgel  
minden titkot megmutatok  
én se vagyok jobb nálatok  
Kerti úton elesendő  
szégyentitkom elrejtendő  
enbozontomban elbújok

De ha kérdész de ha szólítsz  
válaszolok feltámadok

# Halley-üstökös

76 évenként visszatérek  
közel a napközelponthoz  
felviláglok sötét szűk egeteken  
elnyelem és kisugározom a napfényt  
csodálhatnátok hát kómám és fényes  
hosszú csóvám  
ha nem ülne hályog a szemeteken  
Rendkívüli fajtából egyetlen vagyok  
akit egy életen belül kétszer is láthatnátok  
miközben én is a Nap körül elliptikusan  
ám számotokra egyenes és veletek ellentétes  
pályán rohanok

De ti csak árnyjátékaim  
bámultátok betonbarlangfalaitokon  
míg én a szabad végtelenben vonultam  
és világítok még számtalan évig  
akiknek látásra van a szemük  
a keveseknek kik értik



# Vasárnap este tizenegy

Vasárnap este tizenegy  
a legmesszebb vagy és a legközelebb  
a valósággömb túlfelén  
mégis egyek te meg én  
egész kicsi vagy egész nagy  
a Vagy vagy-e avagy a Nem-Vagy  
ki a létnél is mélyebbet ad  
a legeslegmagamat  
s téged a legmagasabbat  
hát tovább kereslek bár megvagy  
míg fölöttem az ég s a Nap

**Tábórádám** 1947-ben Budapesten születtem, azóta ott élek. Ég és föld, erősz és thanatosz, szellemlélek és testlélek, természet és társadalom pólusai között kifeszülő térben, a múltó idő ellenszelében törekedve előre és felfelé született ez a hetedik verseskötetem.